ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียน ในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

Relationship between Quality System Management and School Effectiveness in Muang Dok Bua Network under the Secondary Education Service Area Office Ubon Ratchathani Amnat Charoen

ศุภพรชัย ทัดทาน[1] สุรางคนา มัณยานนท์[2] และ สมหมาย สร้อยนาคพงษ์[3]
Supapornchai Tadtan[1], Surangkana Manyanon[2] and Sommai Sroinakpong[3]
มหาวิทยาลัยราชธานี[1-3]
Ratchathani University[1-3]
Email: to_pte_n@hotmail.com [1]

Received : November 22, 2024; **Revised :** March 31, 2025; **Accepted :** April 4, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการระบบคุณภาพ ในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว 2) ศึกษาประสิทธิผลโรงเรียน ในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 184 คน มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 95.65 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณ ค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นราย ระหว่าง .50 - .79 และ .47 - .78 และมีค่าความเชื่อมั่น .97 และ .96 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัย พบว่า

1. การบริหารจัดการระบบคุณภาพ ในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว โดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลโรงเรียน ในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว โดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียน ในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว โดยรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับมาก (r_{xy} = .961**)

คำสำคัญ: การบริหารจัดการระบบคุณภาพ, ประสิทธิผลโรงเรียน, สหวิทยาเขตเมืองดอกบัว, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the quality system management in Muang Dok Bua Network, 2) to study the school effectiveness in Muang Dok Bua Network, and 3) relationship between quality system management and school effectiveness in Muang Dok Bua Network. The sample included 184 subjects, educational administrators and teachers. There were 176 respondents, which was 95.65 percent. The research tool was a five-level scale questionnaire, with the discriminant values (r) between .50 - .79 and .47 - .78 and the reliability of .97 and .96, respectively. Statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient.

The findings were as follows:

1. The quality system management in Muang Dok Bua Network as a whole and in each aspect were practiced at the high levels

2. The school effectiveness in Muang Dok Bua Network as a whole and in each aspect were practiced at the high levels

3. This study examined the relationship between quality system management and school effectiveness in Muang Dok Bua Network. The findings indicate a strong positive correlation ($r = .961$, $p < .01$), highlighting the impact of quality management on school effectiveness

Keywords: Quality System Management, School Effectiveness, Muang Dok Bua Network, The Secondary Education Service Area Office Ubon Ratchathani Amnat Charoen

บทนำ

การบริหารสถานศึกษาปัจจุบัน ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและการประกัน คุณภาพการศึกษา ที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะมาตรา 50 ได้กำหนดให้สถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษา มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการบริหารสถานศึกษา ซึ่งเป้าหมายขององค์กร เป็นการดำเนินงานเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จและเกิดประสิทธิผลสูงสุด การดำเนินงานของสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ได้แก่ คุณภาพการบริหาร ความสามารถในการจัดองค์กร การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ซึ่งการพัฒนาโรงเรียนไปสู่โรงเรียนคุณภาพ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้ได้นั้น แนวทางหนึ่ง คือ การบริหารโรงเรียนด้วยวิธีคุณภาพ ดังนั้น สำนักบริหารการมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้กำหนดเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBECQA) เพื่อผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ โรงเรียนจะได้สำรวจตนเองว่าได้สำเร็จในสิ่งที่สำคัญต่อโรงเรียนแล้วหรือไม่ ทั้งนี้ ทุกโรงเรียนสามารถใช้เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ เกณฑ์จะช่วยให้โรงเรียนตัดสินใจได้ว่าจะเริ่มต้นอย่างไร เพื่อให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่อง สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องดำเนินการพัฒนาคุณภาพด้วย การใช้การบริหารระบบคุณภาพอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ควบคุมการดำเนินการทั้งระบบ ตั้งแต่ก่อนเริ่มดำเนินการ ขณะดำเนินการ และเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการ ซึ่งทุกขั้นตอนมีการควบคุมคุณภาพที่เกิดจากความร่วมมือของคนในองค์กรทุกภาคส่วน อันจะส่งผลให้เกิดประสิทธิผลแก่โรงเรียน และประสิทธิผลแก่ผู้เรียน ซึ่ง

ประสิทธิผลของโรงเรียน มีความสำคัญในการบริหารสถานศึกษา เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงข้อมูลและความสำเร็จของสถานศึกษานั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแผนที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีเกณฑ์รางวัล OBECQA แต่การดำเนินการในโรงเรียนยังมีข้อจำกัดด้านบุคลากรและกลยุทธ์ ส่งผลให้คุณภาพการศึกษายังต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด (สำนักบริหารการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2565)

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน Mott (1972, cited in Hoy & Miskel, 2001) ได้เสนอไว้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน ควรประกอบไปด้วย ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และความสามารถในการแก้ปัญหาในโรงเรียน ดังนั้น ผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิผลในการบริหารโรงเรียนสิ่งที่มีความสำคัญ และเป็นตัวบ่งชี้ว่าการจัดการศึกษา หรือการบริหารโรงเรียนประสบความสำเร็จหรือไม่ก็คือประสิทธิผล เช่นเดียวกันกับบทความของ ปวีณา รอดเจริญ และ พรศักดิ์ สุจริตรักษ์ (2563) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารต้องปฏิบัติตัวประดุจตัวจักรสำคัญในการประสานบทบาทของผู้ร่วมงาน เพื่อสะท้อนให้เห็นว่า หน่วยงานนั้นมีลักษณะการปฏิบัติอย่างไร มีประสิทธิผลเพียงใด แต่ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นหลายประการ สาเหตุที่สืบเนื่องมาจากพฤติกรรมของผู้บริหารที่มีการปฏิบัติงานน้อยกว่าที่ควร ผู้บริหารขาดความรู้ และทักษะ ส่งผลกระทบทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำลง ไม่สนใจครูผู้สอนและบุคลากรของสถานศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการมัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ประกอบด้วย โรงเรียนในสังกัดระดับมัธยมศึกษา จำนวน 83 โรงเรียน จากที่ผ่านมาผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในรอบแรกระดับมัธยมศึกษา มีคุณภาพไม่เป็นที่น่าพอใจ คุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ และในรอบสองโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ไม่ผ่านมาตรฐาน ด้านคุณภาพผู้เรียน นอกจากนี้ จากการข้อมูลผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ของปีการศึกษา 2566 ของผู้เรียนในระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ค่าเฉลี่ยรวมระดับเขตพื้นที่มีค่าเฉลี่ยรวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกรายวิชา และยังพบปัญหาอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารงานในสถานศึกษา อาทิเช่น ผู้บริหารบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการทฤษฎี ปรัชญาของหลักสูตรต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงเรียน ผู้บริหาร ส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควรในการกำหนดเป้าหมาย และการวางแผนกลยุทธ์ในการดำเนินงานของสถานศึกษา ครูบางส่วนขาดความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับยุคดิจิทัลดิสรัปชั่น บุคลากรในสังกัดขาดความรู้ความเข้าใจและปรับตัวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ, 2566)

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะโรงเรียน ในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี ซึ่งมีโรงเรียนในสหวิทยาเขต จากการศึกษาสภาพปัญหาของโรงเรียนพบปัญหาในลักษณะเดียวกัน แม้ว่าโรงเรียนจะมีนโยบายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่ก็ยังไม่บรรลุตามเป้าหมายเท่าที่ควร สรุปภาพรวมของปัญหาด้านผู้เรียน ได้แก่ นักเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของผู้เรียนต่ำกว่าเป้าหมายของโรงเรียนกำหนด ร้อยละ 50 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ นักเรียนบางส่วนไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่สถานศึกษาและชุมชนจัดขึ้น นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าว สูบบุหรี่ไฟฟ้า ติดเกม นักเรียนใช้รถจักรยานที่ดัดแปลงผิดกฎหมาย นักเรียนมีวิจารญาณในการเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีให้ถูกต้องยังน้อยเกินไป เนื่องจากบางคนยังใช้ในทางที่ผิด และก่อให้เกิดโทษมากกว่าประโยชน์ เป็นต้น ส่วนด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา

พบว่า โรงเรียนยังขาดประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูปรับตัวไม่ทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงทางสังคม โรงเรียนส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งทักษะทางวิชาการน้อย โรงเรียนยังขาดแคลนสื่อและนวัตกรรมไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน ครูไม่ตรงตามรายวิชาที่สอน อีกทั้งครูมีจำนวนน้อย ทำให้ครูมีภาระงานที่นอกเหนือจากงานสอนมากเกินไป จนส่งผลกระทบ ต่อการเรียนการสอนของนักเรียน (โรงเรียนปทุมพิทยาคม (2567); โรงเรียนหนองบ่อสามัคคี (2567); โรงเรียนหนองขอนวิทยา (2567); โรงเรียนนารีนุกูล 2 (2567); โรงเรียนดอนมดแดงวิทยาคม (2567) และ โรงเรียนหกสิบพรรษาวิทยาคม อุบลราชธานี (2567))

จากปัญหาที่กล่าวมาในเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนมีอุปสรรคในการบริหารจัดการ และให้เห็นได้ว่า ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียนในโรงเรียน ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนหลายประการ หากไม่เร่งดำเนินการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว เพราะการที่โรงเรียนจะมีประสิทธิผลหรือไม่นั้นมักพิจารณาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยโรงเรียนที่มีประสิทธิผลในการจัดการการศึกษานั้นคุณภาพการศึกษาจะดีและเป็นที่ยอมรับแก่สาธารณะชน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องเป็นผู้นำในการบริหารให้เกิดประสิทธิผล จากสภาพปัญหาดังกล่าว ยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียนในเขตพื้นที่เฉพาะนี้ จึงสนใจศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ คาดหวังว่าผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลในการจัดการคุณภาพเพื่อประสิทธิผลของโรงเรียน และเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารในการนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ อันจะก่อให้เกิดประสิทธิผลของสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการระบบคุณภาพในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบคุณภาพ

การบริหารจัดการระบบคุณภาพ หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการของผู้บริหารในการปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นการนำองค์กร เป็นไปอย่างมีวิสัยทัศน์ มีความรับผิดชอบต่อสังคมให้ความสำคัญกับนักเรียนและผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อให้มีประสิทธิภาพนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ โดยที่ผู้ดำเนินการไปปฏิบัติตามขั้นตอนและแบบแผนอย่างถูกต้อง และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างพอดี ตามบริบทของโรงเรียน ภายใต้หลักบริหาร 7 ด้าน ได้แก่ ได้แก่ 1) ด้านการนำองค์กร 2) ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ 3) ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการเรียนรู้ 5) ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร 6) ด้านการจัดการกระบวนการ และ 7) ด้านผลลัพธ์ ทั้งนี้สำนักบริหารการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2565) ได้เสนอไว้ว่า การพัฒนาประเทศให้เจริญทัดเทียมนานาอารยประเทศ จำเป็นต้องพัฒนาระบบการจัดการศึกษาของประเทศให้ทันสมัย มีคุณภาพตอบสนองความต้องการของสังคมและเป็นสากล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้

ขับเคลื่อนโรงเรียนมาตรฐานสากล มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 มีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานระดับสากล โครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลจึงเป็นนวัตกรรมการจัดการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นำมาใช้เป็นมาตรการในการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยมีองค์ประกอบสำคัญสองประการ ได้แก่ การบริหารด้วยระบบคุณภาพและการจัดการเรียนสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้การขับเคลื่อนดังกล่าวเป็นไปตามเป้าหมายสำคัญ “คุณภาพการบริหารจัดการที่เป็นเลิศ” สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ใช้แนวทางเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน OBECQA ปี 2559-2560 ซึ่งประยุกต์ให้มีความสอดคล้องตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA) มาตั้งแต่ปี 2559 ทั้งนี้ เพื่อให้เกณฑ์ดังกล่าวมีความถูกต้องและมีความทันสมัย จึงได้มีการปรับปรุงเกณฑ์ ดังกล่าว ซึ่งได้จัดทำเป็นเอกสารเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน OBECQA ปี 2565-2568 ซึ่งพัฒนาเชื่อมต่อมาจากเกณฑ์ OBECQA ปี 2559-2560 และมีการอ้างอิงเกณฑ์ TQA ปี 2563-2564 และปี 2565-2566 ของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติเป็นหลัก ทั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้โรงเรียนนำแนวทางของเกณฑ์ไปประยุกต์ใช้ โดยเทียบเคียงให้เหมาะสมกับบริบทการบริหารจัดการของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่องทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ถือเป็นนโยบายสำคัญในการให้โรงเรียนในสังกัดนำเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน OBECQA ของปี 2565 – 2568 ของโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลไปใช้ขับเคลื่อนการบริหารจัดการศึกษาให้โรงเรียนมีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานระดับสากลและมีสมรรถนะในการแข่งขันสู่เวทีโลก (สำนักบริหารการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2565)

สรุปได้ว่า การดำเนินการด้านคุณภาพขององค์กรภายใน การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ จำเป็นต้องใช้เทคนิค กระบวนการจัดการคุณภาพ เชิงระบบมา เพื่อแสดงให้กระบวนการตั้งแต่การเริ่มต้นของกระบวนการหาความต้องการของผู้มีประโยชน์ร่วมมือกับลูกค้า มากำหนดอนาคต เป้าหมายและทิศทาง หรือกำนดวิสัยทัศน์ขององค์กร กระบวนการจัดการศึกษาจะไม่เกิดคุณภาพและประสิทธิผล ถ้าขาดการใช้กระบวนการบริหารจัดการคุณภาพ อีกทั้ง การบริหารโรงเรียนด้วยวิธีคุณภาพ มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพขององค์กร เพื่อให้องค์กรมีความทันสมัย และสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ผู้บริหารควรเป็นการตัดสินใจในเชิงยุทธศาสตร์ขององค์กรเอง เพราะยุทธศาสตร์ คือ การรู้จักลูกค้า และความต้องการของลูกค้าพร้อมทั้งช่วยลูกค้าให้ไปสู่ความต้องการ สิ่งที่สำคัญ คือ โรงเรียนจะต้องรู้จักลูกค้าให้ดีที่สุด นอกจากนั้นยุทธศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวางแผนทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนที่นำไปสู่ความสำเร็จตามที่วิสัยทัศน์กำหนดไว้ เป็นการนำโรงเรียนหรือองค์กรจากจุดที่ยืนไปสู่จุดที่ต้องการ

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) ได้ระบุไว้ว่า ประสิทธิผลโรงเรียน เป็นผลสำเร็จที่เกิดขึ้นของสถานศึกษาที่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดไว้ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งสถานศึกษาที่จัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิผลมีสิ่งสำคัญที่บ่งบอกได้อย่างชัดเจนหลายประการ ได้แก่ มีการกำหนดภารกิจของสถานศึกษาที่ชัดเจน มีการกำกับ ติดตามงานสม่ำเสมอ ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา บ้าน และชุมชนมีความใกล้ชิด และไว้วางใจกันมีการตั้งความคาดหวังของผลสำเร็จไว้สูง มีความเป็นผู้นำด้านการจัดการเรียนรู้อย่างมืออาชีพทั้งครู และผู้บริหารมีการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ และให้เวลาผู้เรียนในการทำงานกลุ่มมากขึ้นจัดสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นอย่างมีระเบียบ สะอาด และปลอดภัย มีการจัดหลักสูตรที่ชัดเจน สอดคล้องกับเป้าหมาย ใช้กลวิธีในการประเมินที่หลากหลาย จัดการเรียนการสอนที่

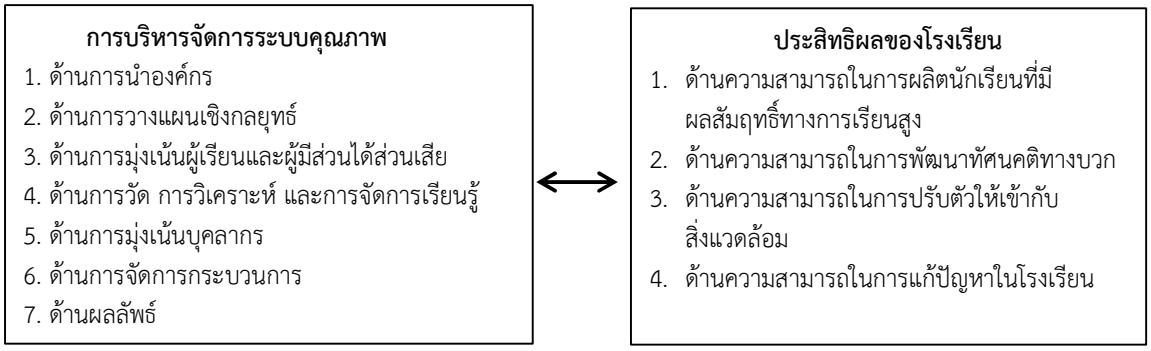
กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการที่จะเรียนรู้ จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ ขจัดสิ่งที่เป็นอุปสรรคสำหรับความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และชุมชน พัฒนางานอยู่บนพื้นฐานของการวิจัย ใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่อย่างเต็มที่และวางแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพและประเกิดประสิทธิผล ซึ่งแนวคิดของ Mott (1972, cited in Hoy & Miskel, 2001) ได้เสนอเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียน โดยบูรณาการกรอบแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียน ด้วยการนำผลผลิตของนักเรียนด้านปริมาณ (Quantity of Product) ผลผลิตโรงเรียนด้านคุณภาพ (Quality of the Product) ประสิทธิภาพการทำงาน การปรับตัวความยืดหยุ่นในนโยบายและการบริหารงาน โดยกำหนดเหตุผลของการบูรณาการว่า มีองค์ประกอบ ประกอบด้วย ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) ทัศนะคติทางบวกของนักเรียน 3) การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาในโรงเรียน จากแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียน จะเห็นได้ว่า ประสิทธิผลโรงเรียนนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่ง นับว่าเป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าการบริหารสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดหรือประสิทธิผล เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จ สถานศึกษาจะอยู่รอด และมีความมั่นคงจะขึ้นอยู่กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ถ้าสถานศึกษาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์จะสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ ถ้าไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ก็จะล่มสลายไปในที่สุด อาจกล่าวได้ว่า แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลขององค์กร ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน ได้แก่ ประสิทธิภาพ และความน่าเชื่อถือของกระบวนการ ทรัพยากรมนุษย์ และมนุษยสัมพันธ์ และนวัตกรรม และการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม (วิบูลอร นิลพิบูลย์ และ นุชนรา รัตนศิระประภา)

สรุปได้ว่า ประสิทธิผลโรงเรียน หมายถึง การที่โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาสำเร็จด้วยดี โดยผู้บริหารโรงเรียนใช้ความสามารถในการชักจูงครู และบุคลากรในโรงเรียนให้มาทำงานอย่างเสียสละ ขณะเดียวกันผู้บริหารโรงเรียนทำหน้าที่ประสานงานให้งานด้านการจัดการศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และส่งผลให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียน ในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ซึ่งมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ตัวแปรที่ศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียน ในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยใช้แนวคิดการบริหารจัดการระบบคุณภาพ ตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน OBECQA ปี 2565-2568 (สำนักบริหารการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2565) ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการนำองค์กร 2) ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ 3) ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) ด้านการวัดการวิเคราะห์ และการจัดการเรียนรู้ 5) ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร 6) ด้านการจัดการกระบวนการ และ 7) ด้านผลลัพธ์ และใช้กรอบแนวคิดประสิทธิผลของโรงเรียน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ด้านความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก 3) ด้านความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และ 4) ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาในโรงเรียน (Mott, 1972, cited in Hoy & Miskel, 2001) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการระบบคุณภาพในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศึกษาประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ มีโรงเรียนจำนวน 7 โรงเรียน มีประชากรรวมทั้งสิ้น จำนวน 342 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 17 คน และครู จำนวน 325 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ มีโรงเรียนจำนวน 7 โรงเรียน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 184 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 9 คน และครู จำนวน 175 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ตามโรงเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยสร้างข้อคำถามตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน OBECQA ปี 2565-2568 และแนวคิดประสิทธิผลของโรงเรียน ของ Mott (1972, cited in Hoy & Miskel, 2001) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่งงาน วุฒิการศึกษา และโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการระบบคุณภาพในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง การบริหารจัดการระบบคุณภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง การบริหารจัดการระบบคุณภาพ อยู่ในระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง การบริหารจัดการระบบคุณภาพ อยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง การบริหารจัดการระบบคุณภาพ อยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง การบริหารจัดการระบบคุณภาพ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ประสิทธิผลโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง ประสิทธิผลโรงเรียน อยู่ในระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง ประสิทธิผลโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง ประสิทธิผลโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง ประสิทธิผลโรงเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ (IOC = 1.00) และมีค่าความเชื่อมั่นสูง (Cronbach's Alpha = .97)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมแบบสอบถาม เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียน ในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ รวมแบบสอบถาม จำนวน 184 ฉบับ แบบสอบถามได้รับคืนมา จำนวน 176 ฉบับ ตรวจสอบความสมบูรณ์ มีความสมบูรณ์ ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.65 จากแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 184 ฉบับ ทำการบันทึกคะแนน แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ปีการศึกษา 2566-2567

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่งงาน วุฒิการศึกษาและโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน วิเคราะห์ด้วยการหาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลการบริหารจัดการระบบคุณภาพในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำไปแปลผลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 การบริหารจัดการระบบคุณภาพ หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 การบริหารจัดการระบบคุณภาพ หมายถึง อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 การบริหารจัดการระบบคุณภาพ หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 การบริหารจัดการระบบคุณภาพ หมายถึง อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 การบริหารจัดการระบบคุณภาพ หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิผลโรงเรียน ในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำไปแปลผลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง ประสิทธิผลโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ประสิทธิผลโรงเรียน อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ประสิทธิผลโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง ประสิทธิผลโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง ประสิทธิผลโรงเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.4 วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้เกณฑ์ในแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของ Best (1977) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .81-1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .51-.80 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .21-.50 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .01-.20 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .00 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การบริหารจัดการระบบคุณภาพในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของการบริหารจัดการระบบคุณภาพในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ **โดยรวมและรายด้าน**

การบริหารจัดการระบบคุณภาพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการนำองค์กร	4.44	.43	มาก
2. ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์	4.43	.37	มาก
3. ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.46	.39	มาก
4. ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการเรียนรู้	4.48	.41	มาก
5. ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร	4.49	.37	มาก
6. ด้านการจัดการกระบวนการ	4.39	.34	มาก
7. ด้านผลลัพธ์	4.29	.47	มาก
รวม	**4.42**	**.36**	**มาก**

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารจัดการระบบคุณภาพในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = .36) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = .37) 2) ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.48, S.D. = .41) 3) ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\bar{X}$ = 4.46, S.D. = .39) 4) ด้านการนำองค์กร ($\bar{X}$ = 4.44, S.D. = .43) 5) ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ($\bar{X}$ = 4.43, S.D. = .37) 6) ด้านการจัดการกระบวนการ ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = .34) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 7) ด้านผลลัพธ์ ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = .47) ตามลำดับ

2. ประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติของประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ **โดยรวมและรายด้าน**

ประสิทธิผลโรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.35	.42	มาก
2. ด้านความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก	4.39	.39	มาก
3. ด้านความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม	4.38	.43	มาก
4. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาในโรงเรียน	4.47	.44	มาก
รวม	**4.40**	**.38**	**มาก**

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = .38) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาในโรงเรียน ($\bar{X}$ = 4.47, S.D. = .44) 2) ด้านความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = .39) 3) ด้านความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = .43) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 4) ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = .42) ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

ตัวแปร	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y
1. ด้านการนำองค์กร (X_1)	.913**	.747**	.874**	.870**	.939**
2. ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ (X_2)	.884**	.815**	.863**	.830**	.934**
3. ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (X_3)	.815**	.714**	.796**	.782**	.856**
4. ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการเรียนรู้ (X_4)	.841**	.740**	.867**	.802**	.896**
5. ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร (X_5)	.768**	.693**	.786**	.757**	.828**
6. ด้านการจัดการกระบวนการ (X_6)	.874**	.762**	.853**	.787**	.903**
7. ด้านผลลัพธ์ (X_7)	.673**	.599**	.714**	.690**	.738**
การบริหารจัดการระบบคุณภาพ (X)	**.908****	**.798****	**.907****	**.871****	**.961****

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หมายเหตุ: ประสิทธิผลของโรงเรียน (Y), ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (Y_1), ด้านความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก (Y_2), ด้านความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม (Y_3), ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาในโรงเรียน (Y_4)

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวมการบริหารจัดการระบบคุณภาพ มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิผลโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับมาก (r_{xy} = .961**) **ผลลัพธ์ชี้ให้เห็นว่า องค์ประกอบด้านการนำองค์กร (r = .939, p < .01) และด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ มีความสัมพันธ์สูงกับประสิทธิผลของโรงเรียน**

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาอภิปรายในประเด็นดังต่อไปนี้

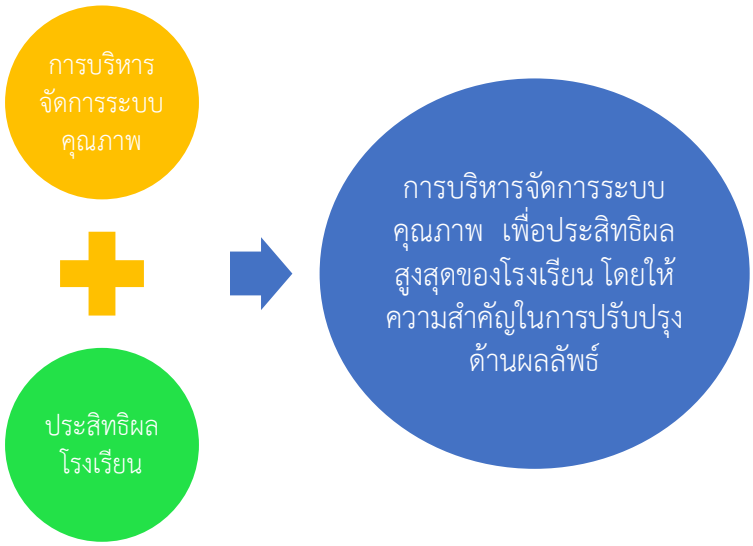
1. การบริหารจัดการระบบคุณภาพในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารจัดการระบบคุณภาพ มีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานสากล ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และปรับปรุงโรงเรียน รวมทั้งยังสามารถปรับปรุงหลักสูตร กิจกรรมนักเรียน พัฒนาคณะทำงานให้มีคุณภาพ ส่งผลให้โรงเรียนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความพึงพอใจ ห้องเรียนมีบรรยากาศในการเรียนการสอนที่สนุกสนานและมีการนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างแพร่หลาย นอกจากนี้ช่วยให้มีการพัฒนา ปรับปรุงยุทธศาสตร์การสอนของครู โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้ความสำคัญในการใช้ระบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBECQA) โดยการขับเคลื่อนของโรงเรียน จะอยู่ภายใต้ระบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ ทำให้การดำเนินการของโรงเรียนเป็นระบบและมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พริม เชิงดอย และคณะ (2567) ที่ได้วิจัยเรื่อง การบริหารจัดการสถานศึกษาด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนมาตรฐานสากล เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองโลก ในสหวิทยาเขตดอยม่อนแจ่ม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการสถานศึกษาด้วยระบบคุณภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารให้ความสำคัญในการบริหารการจัดการภายในโรงเรียนให้สำเร็จ หรือการบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการจัดการเรียนตามเกณฑ์กำหนด ผู้บริหารแสดงให้เห็นถึงทักษะ ความรู้ ความสามารถของผู้บริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาในสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงภายนอกสนับสนุนให้ครูนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ไปปรับใช้ในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ตลอดจนให้ความสำคัญของประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยตรวจสอบวัตถุประสงค์การจัดตั้งสถานศึกษาว่าเป็นไปตามความต้องการหรือไม่ เพื่อให้การประเมินประสิทธิผลได้ผลตามสภาพการปฏิบัติงานโดยเลือกใช้รูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพฤทธิ์ เที่ยงภักดิ์ (2565) ที่ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวม การบริหารจัดการระบบคุณภาพ มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิผลโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารตระหนักและให้ความสำคัญการบริหารจัดการระบบคุณภาพ และคำนึงถึงประสิทธิผลโรงเรียน ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์ปัญหา หาสาเหตุที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน เพื่อให้สามารถทำงานให้ทันตามที่กำหนด สนับสนุนวิสัยทัศน์ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์กรที่มุ่งเน้นคุณภาพผู้เรียน และมีการสื่อสารทิศทางวิสัยทัศน์สู่การปฏิบัติและสร้างแรงจูงใจกระตุ้นบุคลากรมีส่วนร่วมในการทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ ส่งผลให้สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการคุณภาพของสถานศึกษาที่ชัดเจน มีประสิทธิภาพ ส่งผล ต่อคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา อย่างไรก็ตาม ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำกัดเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เดียวกัน อาจต้องศึกษาต่อในบริบทอื่นเพื่อความทั่วไปของผลลัพธ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภิรัตน์ ช่างเกวียน และ มัทนา วังถนอมศักดิ์(2564) ที่ได้วิจัยเรื่อง บทบาทผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครปฐม ผลการวิจัยพบว่า บทบาทผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียน ในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียน

จากภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียน เพื่อประสิทธิผลสูงสุดของโรงเรียน ผู้บริหารจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการปรับปรุงด้านผลลัพธ์

เพื่อให้งานด้านการจัดการศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด มีแนวทางการบริหารจัดการระบบคุณภาพ เพื่อประสิทธิผลสูงสุดของโรงเรียน ดังต่อไปนี้

ด้านผลลัพธ์ เป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้บริหารควรตระหนักและให้ความสำคัญในการพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรตระหนักและให้ความสำคัญเรื่องผลลัพธ์ด้านด้านการเงิน ตลาด และกลยุทธ์ ได้แก่ ผลลัพธ์การดำเนินการด้านการเงิน ผลลัพธ์การดำเนินการการตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคม และผลลัพธ์ด้านการบรรลุกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการของโรงเรียน เป็นระบบและมีประสิทธิผลอย่างสมบูรณ์ครอบคลุมทุกประเด็น อนึ่ง ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร ผู้บริหารควรให้ความสำคัญเช่นกัน ด้วยการบริหารองค์การต้องขับเคลื่อนด้วยบุคลากรเป็นสำคัญ จึงต้องตระหนักและให้ความสำคัญเรื่องสร้างสภาพแวดล้อมของการทำงาน และมีนโยบาย และสิทธิประโยชน์สำหรับบุคลากร เพื่อสร้างความมั่นใจด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และความสะดวกในการเข้าถึงสถานที่ทำงานของบุคลากร

นอกจากนี้ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้บริหารควรตระหนักและให้ความสำคัญในการพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานและผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีการวัดและประเมินผลที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

สรุป

สรุปการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การบริหารจัดการระบบคุณภาพในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวม การบริหารจัดการระบบคุณภาพ มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิผลโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 จากผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 มีข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารควรตระหนักและให้ความสำคัญในการพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรตระหนักและให้ความสำคัญเรื่องผลลัพธ์ด้านการเงิน ตลาด และกลยุทธ์ ได้แก่ ผลลัพธ์การดำเนินการด้านการเงิน ผลลัพธ์การดำเนินการการตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคม และผลลัพธ์ด้านการบรรลุกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการของโรงเรียน เป็นระบบและมีประสิทธิผลอย่างสมบูรณ์ครอบคลุมทุกประเด็น

1.2 จากผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 มีข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารควรตระหนักและให้ความสำคัญในการพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีการวัดและประเมินผลที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

1.3 จากผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการปรับปรุงด้านผลลัพธ์ด้านหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้และกระบวนการทำงานที่สำคัญ ผลลัพธ์ด้านนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลลัพธ์ด้านบุคลากร ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กร และการกำกับดูแลองค์กร และผลลัพธ์ด้านการจัดการกระบวนการ เพื่อให้งานด้านการจัดการศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองดอกบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ เพื่อนำไปใช้พัฒนาโรงเรียนให้เกิดความสอดคล้องกับตามบริบทของโรงเรียน

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการระบบคุณภาพกับตัวแปรอื่น ๆ อาทิ เช่น ความผูกพันต่อองค์กรของครู องค์กรแห่งการเรียนรู้ จรรยาบรรณวิชาชีพของครู แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู หรือสุขภาพองค์กร เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่.* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

ปวีณา รอดเจริญ และ พรศักดิ์ สุจริตรักษ์. (2563). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม. *วารสารสังคมศาสตร์วิจัย,* 10(2), 62-82. สืบค้นจาก https://dept.npru.ac.th/jssr/data/files/10.2jssr5.pdf

พริม เชิงดอย, สาโรจน์ แก้วอรุณ, สุดา เนตรสว่าง และ ธรรมรส โชติกุญชร. (2567). การบริหารจัดการสถานศึกษาด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนมาตรฐานสากล เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองโลกในสหวิทยาเขตดอยม่อนแจ่ม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่. *วารสารมจร อุบลปริทรรศน์*, 9(1), 1115-1126. สืบค้นจาก https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/271950/182847

พิมพฤทธิ์ เที่ยงภักดิ์. (2565). รูปแบบการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1. *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*, 23(1), 226-236. สืบค้นจาก https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jsrc/article/view/248951

โรงเรียนนารีนุกูล. (2567). *รายงานการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2566*. อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ.

โรงเรียนปทุมพิทยาคม. (2567). รายงานการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2566. อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ.

โรงเรียนหนองบ่อสามัคคี. (2567). รายงานการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2566. อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ.

โรงเรียนหนองขอนวิทยา. (2567). รายงานการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2566. อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ.

โรงเรียนนารีนุกูล 2. (2567). รายงานการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2566. อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ.

โรงเรียนดอนมดแดงวิทยาคม. (2567). รายงานการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2566. อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ.

โรงเรียนหกสิบพรรษาวิทยาคม อุบลราชธานี. (2567). รายงานการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2566. อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ.

วิบูลอร นิลพิบูลย์ และ นุชนรา รัตนศิระประภา. (2563). การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1. *วารสารบัณฑิตศาส์นมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 20(1), 154-168. สืบค้นจาก https://so04.tci-thaijo.org/index.php/mgsj/article/view/259421

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ. (2566). *รายงานผลการดำเนินงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566*. อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ.* กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักบริหารการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2565). *เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน OBECQA ปี 2565-2568*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

อภิรัตน์ ช่างเกวียน และ มัทนา วังถนอมศักดิ์. (2564). บทบาทผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครปฐม. วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5(1), 93-108. สืบค้นจาก https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jmhs1_s/article/view/255047

Best, J. W. (1977). *Research in education*. (3rd ed.). New Jersey: Prentice Hall.

Hoy, W. K., & Miskel, C. G, (2001). *Educational administration: Theory, research and practice*. New York: Mc Graw–Hill International Edition.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610. https://doi.org/10.1177/001316447003000308

Mott, P. E. (1972). *The characteristics of effective organizations.* New York: Harper & Row.